

اعضای نشریه تسنیم	مدیر مسئول	محمدحسین حبیبی
	سر دبیر	حمیدرضا رجبی
	جانشین سر دبیر	زهرا بابائی
	ویراستار	فاطمه رضایی، ریحانه درجانی
	صفحه آرا	زهرا بابائی
تحریر گروه	فخرالدین محمدی، محدثه اسدزاده	
	زهرا بابائی، نازنین زهرا لکی، ریحانه درجانی	

به مناسبت حمله جنایتکارانه رژیم صهیونی
و تعرض به خاک جمهوری اسلامی ایران

یادداشت

خداوند بدر و خیر

محدثه اسدزاده (دانشجوی کارشناسی مهندسی ژنتیک گیاهی)

به نام خدای بدر و خیر، خدای علی، کسی که
در قلعه کفر را از جا کند.

این حماسه‌ای است از مقاومت و پیروزی؛ از ملتی که آغازگر جنگ نیست، اما به اذن خدا پایان‌دهنده آن خواهد بود.

خدا زنده است! این فریاد از آغاز تاریخ تا امروز
طنین انداز است؛ «إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا»
(بی گمان ما پیامبران خود و مؤمنان را یاری خواهیم
کرد). امروز در میدان نبرد، ما پرچم دار این وعده
الهی هستیم.

ای صهیونیست‌های پلید! با دستان آلوده به خون
کودکان، با قلب‌هایی تاریک و لرزان، گمان کرده‌اید
می‌توانید در برابر خروش امت اسلام بایستید؟

هیئات! هیئات! مؤمن چون کوه استوار است،
اشک‌های عاشورایی ما امروز به سلاح تبدیل شده
و وعده خدا همچنان پا بر جاست؛ «وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ
يَنْصُرُهُ»

ای دشمن! تو را چه شده؟ چرا می‌لرزی؟ این‌ها وعده‌های الهی است؛ «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْئُوا وَجُوهَكُمْ» (وقتی وعده عذاب آخر فرا رسد، چهره‌هایتان را زشت می‌کنیم)
«يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ»
می‌خواهی نور خدا را خاموش کنی؟ اما خدا نور خود را کامل می‌کند!

ای ملت ایران! ما وارثان خون حسین(ع)، پیروان
خط حاج قاسم و سربازان ولایت خامنه‌ای هستیم.
«هَيَّاهَاتْ مَنَا الذِّلَّةُ» ما هرگز ذلت را نمی‌پذیریم!
موشک‌های ما پیام‌آوران عدالتند: قدس، فاتح،
خیر، خرمشهر، حاج قاسم؛ و سرداران شهید ما
زنده‌اند! در هر پرتاب موشک، در هر انفجار راکت
و در هر ضربه‌ی دقیق. «وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ»
پس ای امت اسلام! «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ
قُوَّةٍ» همه قدرت خود را آماده کنید که پیروزی
نزدیک است و خدا بزرگ است. «وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ» (و عزت از آن خدا و پیامبر او و مؤمنان
است). این نبرد، آرمایش الهی است؛ «وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ
حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ» و پیروزی از آن متقین
است؛ «إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ»

امروز خطبه فتح را می‌خوانیم، با زبان شهدا، با بیان مقاومت «فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ»؛ پس صبر کن که وعده‌ی خدا حق است. فریاد میزیم «أَنَا عَلَى الْعَهْدِ» بر پیمان خویش استواریم! «لَنْ يَغْلِبُونَا» (هرگز بر ما چیره نخواهند شد)

خدا زنده و وعده‌اش حق است؛ «وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي
الزُّبُرِ مِنَ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ
الصَّالِحُونَ»

در نهایت همه چیز برای آمدن او آماده خواهد شد...

در این شماره می‌خوانید:

فصل زد جنگ!

صفحه ۲

پیامدهای یک اشتباه بزرگ

صفحه ۳

تسنيں نوشت

صفحه ۴

تصویرگر: محدثہ جوان

تبيين مواضع

«انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه شاهد»

«قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ» (سورة توبه، آیه ۱۴)

■ ملت سرافراز ایران، دانشجویان بیدار و امت اسلام

در این ایام که عطر خون پاک مظلومان، فضای پردرد فلسطین و منطقه را آکنده ساخته و فریاد استغاثه از زیر آوارهای ستم به گوش می‌رسد، بار دیگر دست‌های پلید رژیم سفاک صهیونیستی، با حمایت آشکار قدرت‌های استکباری و سکوت شرم‌آور مجامع بین‌المللی، به خون بی‌گناهان آغشته گشت.

حملات وحشیانه و ناجوانمردانه این رژیم اشغالگر به خاک مقدس جمهوری اسلامی ایران و به شهادت رساندن مظلومانه فرماندهان دلاور نظامی، اساتید برجسته دانشگاهی و مردم عادی، قلوب ملت عظیم ایران و تمام آزادی خواهان جهان را به درد آورد و جریحه دار ساخت. این اقدامات تروریستی، نه تنها هرگز نشانه‌ای از قدرت و اقتدار دشمن نیست، بلکه خود گواهی روشن بر ترس، استیصال و درماندگی رژیم صهیونیستی در برابر موج خروشان بیداری اسلامی، مقاومت روزافزون ملت‌ها و پیشرفت‌های خیره‌کننده جمهوری اسلامی ایران است. دشمن زبون به خیال باطل می‌پندارد که با ترور مغزهای متفکر، یاران صدیق انقلاب و فرزندان این مرز و بوم، می‌تواند مسیر عزت، استقلال و پیشرفت این ملت را سد کند؛ اما سخت در اشتباه است! چرا که ما ملتی هستیم که در مکتب حسین (ع) آموخته‌ایم «کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا» و چگونه از خون شهیدان، راهی روشن‌تر و استوارتر به سوی پیروزی نهایی بسازیم.

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه شاهد، ضمن محکومیت شدید و قاطعانه این جنایات هولناک و تروریستی، شهادت این

نسل زدِ جنگ!

زهرا بابائی (دانشجوی کارشناسی بیوتکنولوژی)

بچه‌های دههٔ شصت را «بچه‌های جنگ» می‌نامیم. سال‌هایی که تنها ۱۹ ماه پس از پیروزی انقلاب اسلامی، رژیم بعث عراق با حمایت ده‌ها کشور خارجی، آتش جنگ را به امید فتح سه روزه تهران شعله‌ور کرد.

ما آن روزها را ندیده‌ایم؛ اما روایت‌های گوناگونی را از آن ایام شنیده‌ایم. از هشت سال دفاع با کمترین امکانات تا سلحشوری زنان و مردان در دفاع از میهن. اما چند روزی است که ما هم همانند بچه‌های دههٔ شصت، صدای انفجار و آژیر خطر را می‌شنویم؛ حال می‌توانیم خودمان را هم «بچه‌های جنگ» بنامیم! البته اگر منظور جنگ نظامی باشد؛ چرا که بچه‌های دههٔ هفتاد و هشتاد، جنگ‌های رسانه‌ای، فرهنگی و اقتصادی را هم دیده‌اند. حالا می‌توانید تجربه جنگ نظامی را هم به تجربیات کثیر نسل زد بیفزایید!

ما نسلی هستیم که معنای «تهاجم» را به خوبی درک کرده‌ایم، به عینه دیده‌ایم و با آن زندگی می‌کنیم. تجاوز رژیم صهیونیستی به محل سفارت ایران در دمشق، به شهادت رساندن سید حسن نصرالله و اسماعیل هنیه، گویی ما را برای جنگ آماده کرد و اکنون با وجود شرایطی که شاید تا کنون جمهوری اسلامی هیچگاه شاهد آن نبوده است، همچنان به زندگی عادی خود ادامه می‌دهیم. چنین روحیه‌ای را می‌توان برخاسته از «ریشه داشتن در تمدنی به قدمت هزاره‌ها» دانست؛ ما این سرزمین را به عاریه بدست نیاورده‌ایم که بخواهیم اکنون همانند شهرک نشینان، فرار را بر قرار ترجیح دهیم! شاهد این گفتار، فریاد تکبیر «الله اکبر» آن بانویی است که در هنگام تهاجم دشمن به جهان نشان داد حتی با حرکت یک انگشت دست می‌توان بباران یک رژیم را به سخره گرفت و میراثی ماندگار برای بچه‌های جنگ به یادگار گذاشت.

درست است که فقط چند روز از شرایط جنگی حاکم بر کشور می‌گذرد، اما خوب است مروری اجمالی بر تجربیات نسل زدِی‌ها در این روزها داشته باشیم:

■ وحدت در عین کثرت

اگر وحدت را امری فطری بدانیم، کثرت امری است طبیعی. همانطور که «اعتقاد به وحدت» را واجب می‌دانیم، «احترام به کثرت» را نیز از مشخصه‌های حکومت اسلامی اعتدالی برمی‌شماریم. اما چه زمانی به اصل «وحدت در عین کثرت» می‌رسیم؟ برای نسلی که از ماجراهای سال ۸۸ تنها اخبارش را شنیده و در قضایای ۱۴۰۱ یک پای درگیر آن بوده است، شاید اکنون زمان آن فرا رسیده که بتوانیم بارقه‌های امیدآفرین وحدت را ببینیم و نمود این اصل را مشاهده کنیم؛ آن زمان که وحدت مثال‌زدنی ایرانیان شریف از همه گروه‌ها و جناح‌های سیاسی نسبت به حفظ تمامیت ارضی جمهوری اسلامی و حاکمیت نظام پدیدار می‌شود، اختلافات کنار گذاشته و دوگانگی‌های سیاسی و جناحی، پیش پای استقلال و عظمت نام «ایران» قربانی می‌شود.

■ تدبیر در مذاکره

ما نسل زدِی‌ها تقریباً نیمی از عمرمان را درگیر شنیدن اخبار مذاکرات بوده‌ایم! اما شاید این بار کمی فرق کرده؛ دستور انجام مذاکرات غیر مستقیم توسط رهبر معظم انقلاب و تدبیر ایشان در این زمینه و همراهی بدنه حاکمیت، نقشه پلید آمریکا و اسرائیل را نسبت به عدم گفتگو و تمایل جمهوری اسلامی در دستیابی به سلاح هسته‌ای،

در افکار و انظار بین‌المللی خنثی کرد. حال سؤال اینجاست که اگر مذاکره نمی‌کردیم چه می‌شد و حالا که در جریان روند مذاکره، این تجاوز آشکار رخ داده است، نتیجه چیست؟ اگر مذاکره‌ای صورت نمی‌گرفت، در افکار بین‌المللی گویی ما طالب جنگ بوده‌ایم و در صدد دستیابی به سلاح هسته‌ای و البته آغازگر جنگ! اما اکنون که جمهوری اسلامی حسن نیت خود را در تعامل و صلح با جهان اثبات کرده است، در عین حال، دفاع همه جانبه در برابر تجاوز و نقض تمامیت ارضی را حق مشروع خود می‌داند. اکنون ما آغازگر جنگی نبوده‌ایم؛ همانگونه که در چندصدسال اخیر نیز همین‌گونه بوده است.

■ بازدارندگی در عمق

شاید امروز بتوانیم به این سؤال پاسخ دهیم که چرا در دمشق، بیروت و لاذقیه جنگیدیم اما تهران، کرمانشاه و همدان ایمن ماند؟ چرا امکانات و منابعی که شاید قرار بود برای آینده نسل ما باشد به سوی خارج از مرزهای کشور روانه شد؟ پاسخ را می‌توان در تشریح دکترین دفاعی «بازدارندگی در عمق» دریافت. این استراتژی دفاعی به دنبال ایجاد توانایی برای مقابله با تهدیدات دشمن در فواصل دورتر از مرزهای کشور است. حضور و همکاری ایران در نبردهای جبهه مقاومت از سوریه و حزب الله لبنان تا عراق و یمن را می‌توان بخشی از این استراتژی دفاعی برشمرد؛ یک استراتژی منطقی و در جهت حفظ کشور از تهدید و آسیب. اکنون که دشمن به حریم کشور تعرض کرده است، واکاوی چرایی اتخاذ این نوع استراتژی بیش از گذشته بر همگان روشن شده است.

■ بی‌وطنان

در ابتدا به سخن بزرگان اشاره می‌کنم که فرمودند: «نه مرگ آنقدر ترسناک است و نه زندگی آنقدر شیرین که آدمی پای بر شرافت خود بگذارد.» شاید تا قبل از چند روز پیش، فکر می‌کردیم که مطابق تاریخ اساطیری، شاهزاده‌ها «میهن پرستی» را کنار نام خود یدک می‌کنشند؛ به‌ظاهر از جنبش‌هایی حمایت می‌کنند که بتوانند اعتماد مردم و به خصوص نسل جدید را به خود جلب کنند و آن‌ها را با خود همراه سازند؛ اما اکنون می‌بینیم که «شاهزاده‌های بی‌وطنی» هستند که در عرصه سیاست که هیچ! در عرصه «انسانیت» هم حرفی برای گفتن ندارند!

امثال این بی‌وطنان را خودتان بهتر می‌شناسید و دیگر فرصت نوشتن را بیش از حد برای نام بردن از آنها صرف نمی‌کنم.

■ کهکشان راه ایرانی

در ابتدا به سال‌های جنگ تخمیلی اشاره کردیم؛ سال‌هایی که برای دفاع مجبور به «واردات» سیم‌خاردار بودیم که آن را هم از ما دریغ می‌کردند! اکنون پس از گذشت ۴۵ سال از آن روزهایی که ندیدیم، توان صنعت دفاعی و موشکی‌مان، قلب سرزمین‌های اشغالی را نشانه می‌گیرد و ما همان نسلی هستیم که اکنون می‌توانیم نظاره‌گر رنگین‌کمان غرش موشک‌های ایرانی باشیم که «شبانگاهان تل‌آویو» را به «صبحگاهان تل‌آوار» مبدل می‌سازند. این رد «کهکشان راه ایرانی» را مدیون طهرانی‌مقدم‌ها و حاجی‌زاده‌ها هستیم که اجازه ندادند ایران، سوریه دوم شود.

حالا باید ببینیم نسل زدِ جنگ تا کجا می‌تواند ادامه دهنده این رد کهکشان راه ایرانی باشد!

”ما همان نسلی هستیم که اکنون می‌توانیم نظاره‌گر رنگین‌کمان غرش موشک‌های ایرانی باشیم که «شبانگاهان تل‌آویو» را به «صبحگاهان تل‌آوار» مبدل می‌سازند.“

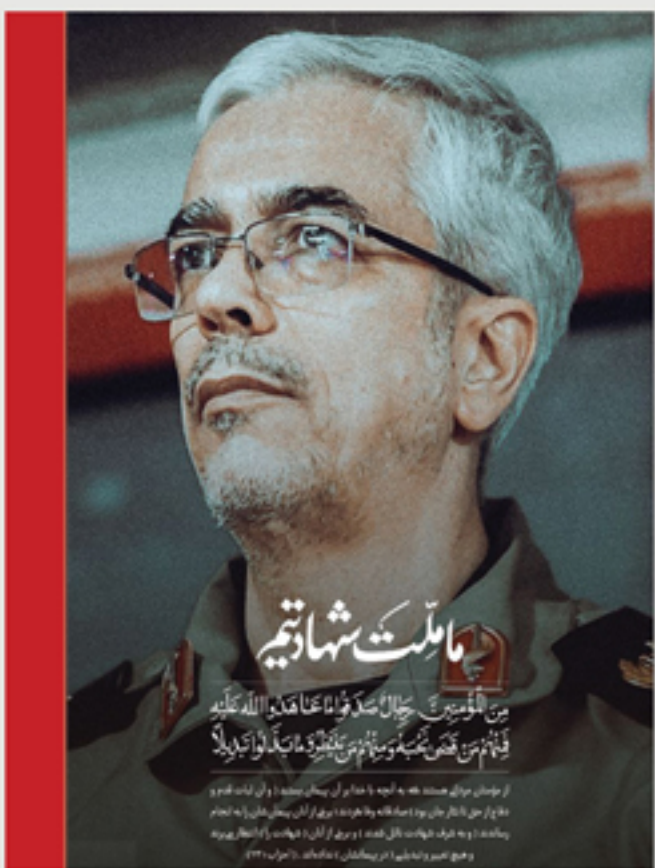
شهید

سپهبد محمد باقری

رئیس ستاد کل نیروهای مسلح

شهادت: ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴

در پی تجاوز رژیم صهیونیستی

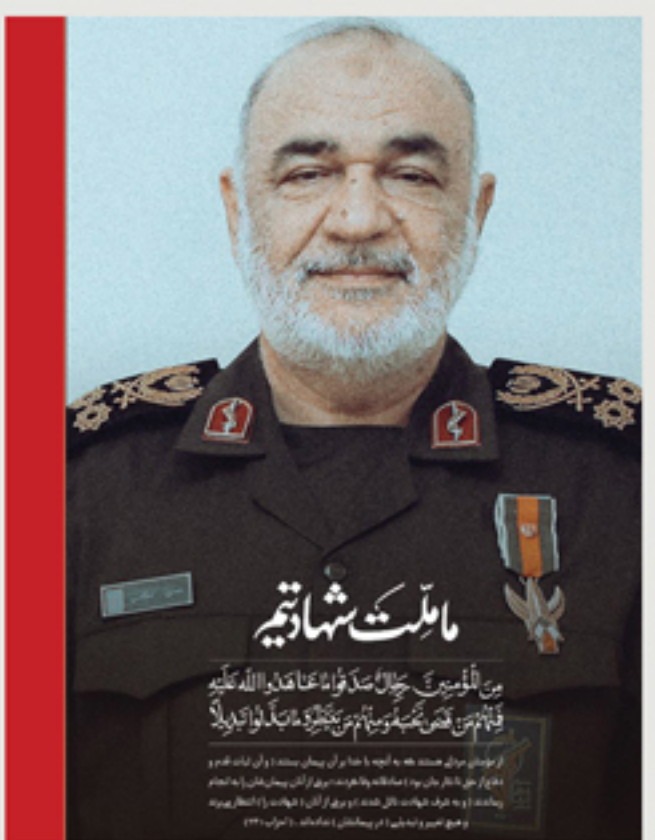
شهید

سپهبد حسین سلامی

فرمانده کل سپاه پاسداران

شهادت: ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴

در پی تجاوز رژیم صهیونیستی

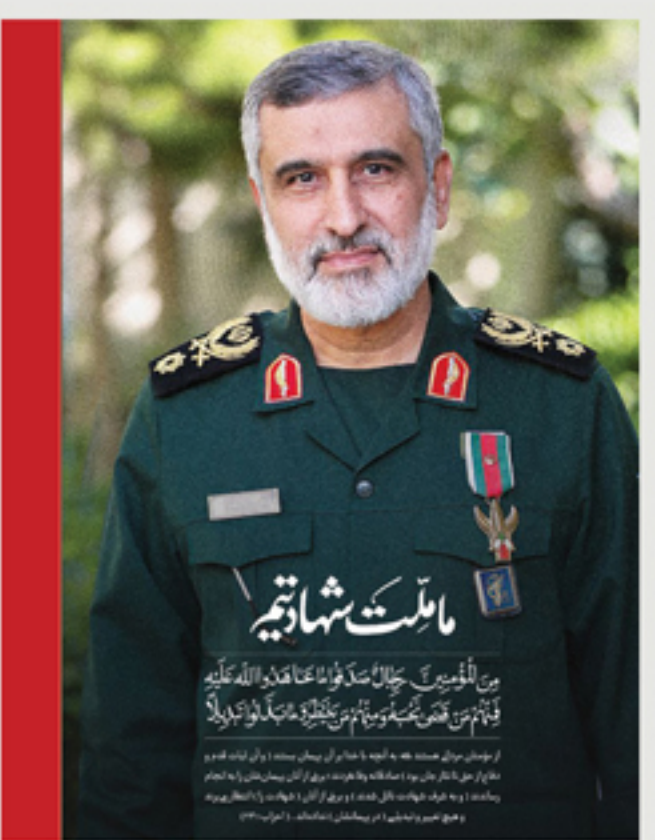
شهید

سپهبد امیرعلی حاجی‌زاده

فرمانده نیروی هوافضای سپاه پاسداران

شهادت: ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴

در پی تجاوز رژیم صهیونیستی

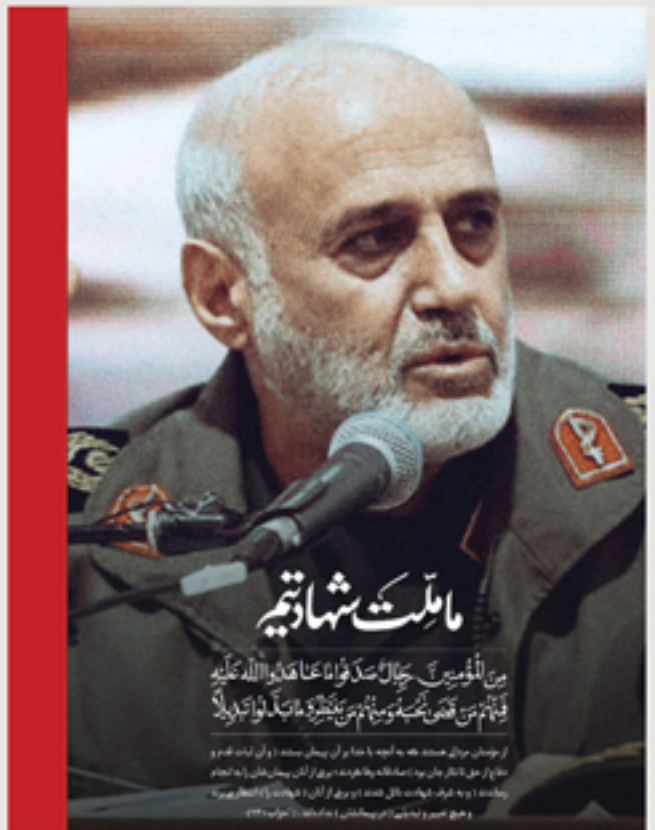
شهید

سپهبد غلامعلی رشید

فرمانده قراگاه خاتم الانبیا

شهادت: ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴

در پی تجاوز رژیم صهیونیستی

شهید

دکتر فریدون عباسی

دانشمند برجسته هسته‌ای

شهادت: ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴

در پی تجاوز رژیم صهیونیستی

شهید

دکتر محمدمهدی طهرانچی

دانشمند برجسته هسته‌ای

شهادت: ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴

در پی تجاوز رژیم صهیونیستی

شهید

دکتر سید امیرحسین فقهی

دانشمند برجسته هسته‌ای

شهادت: ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴

در پی تجاوز رژیم صهیونیستی

شهید

دکتر عبدالحمید مینوچهر

دانشمند برجسته هسته‌ای

شهادت: ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴

در پی تجاوز رژیم صهیونیستی

پیامدهای یک اشتباه بزرگ

«از تقویت خوداتکایی داخلی تا دگرگونی پارادایم در سیاست خارجی ایران»

فخرالدین محمدی (دانشجوی کارشناسی علوم سیاسی)

تحولات اخیر منطقه، از جمله حملات تروریستی رژیم صهیونیستی و شهادت مظلومانه فرزندان این سرزمین، نه رویدادهایی منفرد، بلکه حلقه‌هایی از زنجیره‌ای هدفمند و راهبردی هستند که با هدف تغییر محاسبات استراتژیک جمهوری اسلامی ایران و تحمیل اراده‌ی سلطه‌گران دنبال می‌شوند. برای درک عمیق‌تر این وضعیت پیچیده و چندوجهی، تبیین ابعاد کلیدی سیاست خارجی و داخلی ایران، در کنار واکاوی رویکردهای قدرت‌های غربی و رژیم اشغالگر قدس، امری ضروری است.

استفاده از تحریم‌ها، به عنوان ابزاری برای انزوای سیاسی و فشار اقتصادی، در قالب سیاست «فشار حداکثری» و اعمال تحریم‌های گسترده و ظالمانه علیه جمهوری اسلامی ایران، نه صرفاً با هدف تضعیف بنیه اقتصادی کشور، بلکه به عنوان یک ابزار راهبردی فراگیر برای انزوای سیاسی ایران و محدودسازی گزینه‌های دیپلماتیک آن طراحی و اجرا شده است. غرب، با محوریت ایالات متحده، با وضع و تشدید بی‌سابقه‌ی این تحریم‌ها، عملاً مسیر گفت‌وگو و تعامل سازنده را برای تهران مسدود ساخته و ایران را به سوی وضعیتی سوق داده که در معادلات بین‌المللی، دچار نوعی انزوا شود و از بهره برداری کامل از ظرفیت‌های چندجانبه‌گرایی بازماند.

این راهبرد خصمانه، به زعم طراحان غربی‌اش، قرار بود جمهوری اسلامی ایران را به پذیرش خواسته‌های زیاده‌خواهانه وادار کند. اما در عمل، نه‌تنها به فروپاشی نظام اسلامی منجر نشد، بلکه پیامدهای ناخواسته‌ای نیز برای طراحان آن به همراه داشت؛ پیامدهایی که می‌توان به برخی از آن‌ها اشاره کرد:

■ تقویت خوداتکایی داخلی

تحریم‌ها، با وجود ایجاد دشواری‌های مقطعی، به تقویت بی‌سابقه ظرفیت‌های علمی، صنعتی و نظامی داخلی انجامیده و وابستگی کشور به خارج را به شکلی چشمگیر کاهش داده‌اند. این تجربه، نشان داد که توانمندی بومی، رمز عبور از بحران‌هاست. در عرصه سیاست خارجی نیز، چرخش به شرق و تقویت محور مقاومت، باعث محدود نشدن گزینه‌های تعاملی با غرب شد و ایران را به سوی گسترش راهبردی روابط با قدرت‌های شرقی نظیر چین و روسیه و ایجاد ائتلاف‌های منطقه‌ای قوی‌تر با محور مقاومت سوق داده است. این روند، نه تنها انزوای تحمیلی را کم‌اثر کرده، بلکه زمینه‌ساز شکل‌گیری بستر ژئوپلیتیکی جدید و پویایی را در منطقه غرب آسیا و فراتر از آن شده است.

■ دگرگونی پارادایم در سیاست خارجی ایران

تحت فشارهای بی‌امان تحریم‌ها و عدم تمایل آشکار غرب برای دستیابی به یک راه‌حل دیپلماتیک پایدار، جمهوری اسلامی ایران ناگزیر به سوی رویکردی ریشه‌دارتر و واقع‌بینانه‌تر در روابط بین‌الملل، یعنی «رنالیسم تدافعی» سوق یافته و بر تقویت توان بازدارندگی ذاتی خود متمرکز شده است. روزگاری امید زیادی به حل‌وفصل اختلافات از مسیر گفت‌وگو و توافق‌هایی نظیر برجام بسته شده بود؛ توافقی که می‌توانست الگویی برای دیپلماسی حل اختلاف باشد. اما تجربه تلخ خروج یک‌جانبه و غیرقانونی ایالات متحده از برجام، و نیز عدم پابندی طرف‌های اروپایی به تعهداتشان، پیام شفاف و قاطعی را به تهران مخابره کرد: اعتماد به تعهدات قدرت‌های غربی، به‌ویژه در برابر تغییر دولت‌ها و سیاست‌ها، امری بسیار دشوار و پرریسک است. این تجربه، به‌وضوح نشان داد که در نظام آنارشیک کنونی بین‌الملل، تنها قدرت و توانمندی بازدارنده می‌تواند تضمین‌کننده منافع ملی یک کشور باشد.

در پی این تحولات، و با تکیه بر مبانی نظریه انتخاب عقلایی، ایران به این نتیجه رسید که برای حفظ امنیت ملی خود در برابر طیف وسیعی از تهدیدات خارجی، از جمله تهدیدات نظامی مستقیم رژیم صهیونیستی و حمایت بی‌دریغ آمریکا از آن، باید به توان بازدارندگی ذاتی خود متکی باشد. در این چارچوب، برنامه هسته‌ای ایران، بیش از پیش به عنوان یک عنصر محوری و لاینفک در

دکترین بازدارندگی کشور، اهمیت پیدا کرده است.

باید تصریح کرد که این رویکرد، نه به دلیل تمایل به دستیابی به سلاح هسته‌ای، که بر اساس فتوای صریح و همیشگی مقام معظم رهبری شرعاً حرام و ممنوع اعلام شده است، بلکه پاسخی منطقی و عقلانی به فضای ناامن و تهدیدات مستمر خارجی است. هدف غایی، ایجاد نوعی توازن بازدارنده در برابر قدرت‌های مهاجم و جلوگیری از هرگونه اقدام نظامی علیه ایران است. به تعبیر کِنِت والتر، این راهبرد تلاشی برای «بقای عقلانی» در جهانی است که در آن، تضمینی برای امنیت از سوی نهادهای بین‌المللی وجود ندارد و هر دولت ناگزیر است خود از منافع حیاتی‌اش دفاع کند.

این گذار از سیاستی عمدتاً «مذاکره‌محور» به پارادایمی «بازدارندگی محور» در سیاست خارجی ایران، نوعی دگرگونی عمیق و با پیامدهای راهبردی گسترده برای منطقه و جهان به همراه دارد. این تغییر نه‌تنها بازتاب‌دهنده درس‌آموخته‌های ایران از تعامل با غرب است، بلکه تأکیدی است بر این واقعیت که در معادلات قدرت، بازدارندگی کارآمد، زبان مشترک بازیگران بین‌المللی محسوب می‌شود.

جنايات رژیم صهیونیستی، تلاش برای تغییر قواعد بازی و اخلال در روند دیپلماسی و حملات اخیر این رژیم به خاک ایران و شهادت عزیزانمان، در این بستر راهبردی و پیچیده قابل تفسیر است. این اقدامات، نه از موضع قدرت و برتری، بلکه از سراستیصال و تلاش مذبوحانه برای تغییر قواعد بازی و فرار از شکست‌های پی‌درپی صورت می‌گیرد. با تقویت توان بازدارندگی ایران و محور مقاومت، رژیم صهیونیستی که خود را در معادله‌ای باخت- باخت می‌بیند، به اقدامات تحریک‌آمیز و تروریستی روی آورده است تا ایران را به واکنش‌های شتاب‌زده و کنترل‌نشده وادار کند و از صبر استراتژیک جمهوری اسلامی سوءاستفاده نماید.

در این میان، تحلیل‌های عمیق از ماهیت تعاملات منطقه‌ای و بین‌المللی، نشان می‌دهد که هدف اصلی دشمنان از همان ابتدا، سوق دادن منطقه به سمت تهاجم نظامی بوده است. دولت‌های متخاصم غربی می‌توانستند راهبرد خود را از همان ابتدا بر این اساس تنظیم و پیاده کنند؛ در آن صورت، روند مذاکره با جمهوری اسلامی ایران مسیر متفاوتی می‌یافت. واقعیت این است که گفت‌وگوها میان طرفین نه‌تنها متوقف نشده بود، بلکه هر دو سوی مذاکره به‌طور رسمی از تداوم آن سخن می‌گفتند. گرچه اختلافات بنیادین در مواضع طرفین پابرجا بود، اما هیچ‌یک از آن‌ها مذاکره را به بن‌بست نکشاده بودند.

از همین رو، اقدامات اخیر رژیم صهیونیستی در میانه روند دیپلماتیک، اقدامی تحریک‌آمیز و خصمانه تلقی می‌شود که به وضوح در راستای اخلال در مسیر گفت‌وگوها و بی‌اثر کردن تلاش‌های دیپلماتیک صورت گرفته است. این رژیم اشغالگر با این اقدامات، عملاً به دنبال تخریب فرصت‌های دیپلماتیک و ایجاد بی‌ثباتی عمدی در منطقه است.

تحلیل دقیق روابط استراتژیک میان واشنگتن و تل‌آویو نشان می‌دهد که آمریکا و رژیم صهیونیستی به‌شدت به یکدیگر وابسته‌اند و تصور جدایی کامل میان آن‌ها در چنین تصمیمات راهبردی، واقع‌بینانه نیست؛ این بدان معناست که ایالات متحده نیز در تجاوزگری‌ها و اقدامات بی‌ثبات‌کننده رژیم صهیونیستی، شریک جرم است.

با این وجود، جمهوری اسلامی ایران با درک عمیق از این توطئه‌های پیچیده، صبر استراتژیک و هوشمندی راهبردی را در پیش گرفته است. پاسخ به این جنایات، نه با واکنش‌های احساسی و شتاب‌زده، بلکه با ادامه‌ی مسیر تقویت قدرت ملی، انسجام داخلی و حمایت همه‌جانبه از محور مقاومت خواهد بود.

چشم‌انداز آینده، مقاومت و پیروزی حتمی است. صبح پیروزی، نزدیک‌تر از آن است که دشمن می‌پندارد. این حقیقت نه یک آرزو، بلکه نتیجه واقع‌بینانه از پویایی‌های قدرت در جهان و منطقه است؛ جایی که مقاومت نه یک گزینه، بلکه تنها راه بقا، دستیابی به عزت و تضمین‌کننده آینده‌ای روشن است.

دیدگاه

چشم در چشم خاکستر

نازنین زهرا لکی (دانشجوی کارشناسی مهندسی پزشکی)
ریحانه درجانی (دانشجوی کارشناسی علم اطلاعات)

بیش از ۶۰۰ روز بود که دلمان برای غزه خون بود؛ اما نمی‌دانستیم که قرار است با مردم غزه هم‌درد شویم؛ گویا غم پشت درهای این سرزمین بود و ما خبر نداشتیم؛ حال دل یک ایران خون است از غم از دست دادن سرداران و فرماندهان بزرگی که دلمان به بودنشان گرم بود تا غم از دست دادن دانشمندانی که زندگی خود را وقف جهاد علمی برای پیشرفت و سربلندی ایران اسلامی کردند و ورزشکارانی که با رؤیای بالا بردن پرچم ایران در مسابقات جهانی چشم بر هم نهادند و هرگز بیدار نشدند! و اما از سخت‌ترین داغ این روزهای ایران داغ شهادت «مردم عادی» است، آنهایی که نه فرمانده نظامی بودند و نه دانشمند هسته‌ای! آنها رؤیاهای آرزو‌هایی بودند که دیگر هیچگاه به حقیقت نمی‌پیوندد.

میان این «مردم عادی» اسم چند صاحب اسباب‌بازی هم به چشم می‌خورد. کودکانی که نمی‌دانستند شبی فرا خواهد رسید که سرب‌بالین می‌گذارند و طلوع خورشید فردا را خواهند دید؛ کودکانی که خواندن و نوشتن نمی‌دانستند و حتی کوچکترین آنها نوزاد شیرخواره‌ای بود که دوماه بیشتر نداشت. رایان، فرزند ایران هنوز لب به سخن باز نکرده بود که به دلیل «مرگ بر اسرائیل» گفتن مستحق این حمله وحشیانه و غیرانسانی رژیم ظالم صهیونیستی باشد! حال ما مردم ایران با چشم‌های گریان شریک هستیم در غم کفش‌هایی که دیگر به مدرسه خواهند رفت، لباس‌های خونی که صاحب شهید خود را در لحظه وداع در آغوش گرفتند، عکس‌هایی که تنها یادگاری بستگان و نزدیکان آنهاست، عروسکی که بار دیگر توسط صاحب خود به آغوش کشیده خواهد شد و بالشتی که پذیرای خون بود و رنگ به رنگ شد...

ما این دردها را قبلاً هم دیده‌ایم؛ ما با داغ بزرگ شده‌ایم، با خاکستر، با سکوت بعد از انفجار، با چشمان گریان مادرها؛ ما به این سختی‌ها عادت کرده‌ایم، نه از روی بی‌حسی، بلکه از روی استقامت!

اما نه... ما مردمی نیستیم که با یک زخم عقب بکشیم. ما شاید بسوزیم، ولی خاموش نمی‌شویم. این خاک، قرن‌هاست که ایستاده؛ بازخم، با اشک، با خنجرهای از پشت...

اما ایستاده! و حالا، وسط این همه تاریکی، نوری در وجودمان هویداست. این مردم، با دست‌های خالی هم خانه می‌سازند، دوباره زندگی می‌کنند و هنگامی که وقتش برسد، همان دست‌های خالی تبدیل به مشت می‌شوند که تاریخ را تکان می‌دهد!

چشم در چشم خاکستر ماندیم، نه برای گریستن، برای آن‌که ویرانی بفهمد، هنوز در دل این خاک، ایستادگی زنده است!

ایران زخمی است اما هنوز هم پابرجاست؛ و این زنده بودن، بزرگ‌ترین کابوس است برای دشمن!

تسنیم نوشت

تیم تحریریه

نوشتارهای تیم تسنیم، پیرامون جنگ با رژیم صهیونی و اتفاقات اخیر.

محدثه اسدزاده

قبلاً وقتی با مردم کشورهای دیگر صحبت می کردیم، خیلی ها ایران را با عراق اشتباه می گرفتند و می گفتند: «Iraq؟» همان کشوری که همیشه در جنگ است؟» اما امروز، وقتی نام ایران برده می شود، دنیا شجاعت رهبران، قدرت نظامی و دقت و نقطه زنی موشک های ما را به خاطر می آورد. حال دنیا می داند که ایران نه تنها آغازگر جنگ نیست، بلکه پایان دهنده منشأ ظلم جهانی خواهد بود ان شاء الله.

فاطمه فریدی

رژیم صهیونیستی و هر کسی که آرزوی ذلت این ملت را در سر دارد، خوب بداند: بکشید ما را، چرا که بزرگ ما گفته است: «ملت ما بیدارتر می شود.»

شهادت آغاز بیداری است؛ بیداری ملتی که ریشه هایش در عمق این خاک دوانده شده و طوفان های یارای کندن آن را ندارند. خون شهدا بذری است که در این خاک می روید و ما را به سوی آینده ای روشن تر سوق می دهد. این وعده الهی است و وعده الهی تخلف ناپذیر است.

فاطمه نام آور

بخواهیم یا نخواهیم، چه بپذیریم و چه نه، آینده این سرزمین در صد سال پیش رو را همین روزها تعیین می کند و بار سنگین مسئولیت آن اکنون بر شانه های ماست؛ ما نیز مصمم هستیم بر ایستادگی با قلبی مملو از ایمان و امیدوار به تحقق وعده «ان الباطل کان زهوقا» و می دانیم لحظه ای ترس و سستی در مقاومت کافیت تا کسانی بر ما غالب شوند که رؤیایشان نابودی دین، سرزمین و زندگی های ماست.

محدثه جوان

درست است که امروز سلاح های ما در هر دفاع قوی تر و پیشرفته تر می شوند، اما اگر توان مقاومت و پشتیبانی مردم نباشد، می شویم وصف حال دشمن که تعریف تجهیزاتش گوش جهانیان را پر کرده بود؛ اما در عمل، روحیه رنگ باخته ی مردمانش، آنها را به قعر سیاه چاله های تاریخ می برد. ابزار جنگی فقط سلاح نیست؛ روحیه است، امید است، معنویت است، عقلانیت است، آزادی است.

حمیدرضا رجبی

هر آنچه که اکنون ایران را در سطح جهانی قدرتمند و عزتمند کرده و به آن توانایی تقابل با دشمنان خاکش را داده، ثمره ی تمرکز بر اتکا به توان و اراده داخلی است. ما نه توان هسته ای مان را با تکیه بر معاهدات بین المللی به دست آوردیم و نه توان موشکی مان را!

ریحانه داوودپناه

ما باید به روال عادی زندگی برگردیم؛ اسرائیل در میدان نبرد باخته، اما می تواند با جنگ روانی بازی باخته را پیروز شود؛ پس لازم است ما به زندگی عادی خودمان بازگردیم؛ البته با اعمال یکسری تغییرات مفید مثل یادگرفتن مهارت های لازم برای یک زیست دسته جمعی در شرایط جنگ بجای چک کردن مداوم اخبار و شایعات!

فخرالدین محمدی

اسرائیل به دنبال تضعیف و حذف نظام های سیاسی قدرتمند در منطقه است و هر دولت قوی و مستقل را تهدیدی برای یکه تازی مستکبرانه خود در منطقه می داند. ایران تنها حاکمیتی است که تا کنون توانسته است از گزند برنامه های تضعیف گراستکبار، خود را در امان نگه دارد و این امر مدیون اراده شکست ناپذیر یک ملت است.

سید علیرضا هاشمی

شکست مردم خطه ای که خاکش در این سده ها بیش از آب باران، از خون مردمش سیراب شده و هیچ گاه اجازه نداده سایه ی پوتین لجن باره اجنبی بر آن بیفتد، حالا که امروز توانمندتر از هر روز دیگر است، محال و ناشدنی است.

ریحانه درجانی

این روزها با دردی می گذرد که بر قلب تک تک ایرانی ها سنگینی می کند؛ اما دشمن باید بداند که این داغ ایران را نمی سوزاند؛ جوش می زند، شعله می سازد و به آتش می کشد؛ اما از میانش ملتی بر می خیزد که هیچ گاه تسلیم نخواهد شد!

حسن صمدی

در شرایط وقوع جنگ تخمیلی، فراتر از قدرت تسلیحاتی و توانمندی نظامی، اثرگذارترین عامل در پیروزی ایران اسلامی، اراده، مقاومت و اتحاد ملت ایران است. روحیه ای که این روزها در ملت ایران خیلی بیشتر از پیش بروز و ظهور پیدا کرده است. امیدواریم ملت ایران این روحیه را در تمام عرصه ها و موقعیت ها، نه فقط در شرایط بحرانی و جنگی به نمایش بگذارد.

آثار هنرمندان

عماد جمشیدی

ورودی ۱۴۰۰ گرافیک دانشگاه شاهد

زهرا منصوری

ورودی ۱۴۰۱ گرافیک دانشگاه شاهد

صالح کوشکی

ورودی ۱۴۰۳ نقاشی دانشگاه شاهد

از شما دعوت می شود!

نشریه تسنیم به عنوان یکی از باسابقه ترین نشریات دانشگاهی کشور، همیشه سعی داشته تا صدای دانشجو باشد و کارنامه ای درخشان را ساخته و پرداخته است. دانشجویانی که در این سال ها در تیم نشریه بوده اند، همیشه به دور از محافظه کاری و منفعت طلبی عمل کرده اند. یک نشریه دانشگاهی از دل دانشجو شکل می گیرد و با دانشجوها پیش می رود و حال ما در دوران دانشجویی می توانیم دست به دست هم دهیم و با کمک یکدیگر، قوی تر از قبل مسیرهای روشنگری و گفتگو را پیش ببریم. از این رو نشریه تسنیم از شما دعوت می کند تا در بخش های زیر به ما کمک کنید:

تیم تحریریه | طراحی | ویراستاری | مدیریت رسانه

برای ارسال پیشنهادات و انتقادات خود ناظر به نشریه تسنیم با آیدی (تلگرام) و شماره زیر ارتباط بگیرید:

@TasnimShahed_Ad

۰۹۰۲ ۳۵۱ ۲۲۷۲

داغ انتقام...

نشریه دانشجویی تسنیم شهادت کوچک ترین شهید وطن، **رایان قاسمیان** را خدمت خانواده ایشان و خانواده معظم دانشگاه شاهد و همچنین شهادت شهید مدافع وطن **سید رامین نصیری** را خدمت خانواده بزرگ انجمن اسلامی تبریک و تسلیت عرض می نماید و اعلام می دارد سوگ این شهیدان داغی است که انگیزه انتقام از دشمنان ایران اسلامی را در تمامی عرصه ها به خصوص عرصه علمی و پژوهشی در دل دانشگاهیان دانشگاه شاهد زنده نگه می دارد. ما دانشگاهیان از این پس با هم هم قسم می شویم، برای پایداری و عزت ایران اسلامی تا پای جان بمانیم.

امیدواریم خداوند متعال به برکت خون این شهدا ما را در حفظ سربلندی میهن عزیزمان یاری کند؛ ان شاء الله.

شهید سید رامین نصیری

شهید رایان قاسمیان